

Aczél Géza

(szino)líra torzósztár

ágyterítő

azért ránk is kacsingat néha a nyelvbogarászó szerencse s oldva kicsit lágy
[tudományossággal
felelgető görcsünk a szelektív bölcsesség csak átugrotta szótárunkban az
[ágytakarót különben
bogozhatnánk izzadva a félig anakronisztikus valót a szinonimák
[kisdoktorává válva miként is
állítható elő képletünkéből az ágyterítő szemantikai magánya mely a
[példásan bevetett ágyhoz
ugyan folklorisztikus dimenziókban is odaér de a takarókhöz már kissé
[ledér hisz nincs finom
képzetében a lefedés teljes áriája hogy intim éjszakáink színes bulvárait a
[betolakodó ne lássa
s lehetőleg nyelvi párunk a földig érjen mivel klasszikus ágyaknál a sötét
[rés integetett előbb
mindenféle porcelán később popularizálódva a műanyag éjjeli edénynek s
[máig titok e kényes
kérdés öregek helyeken miként van megoldva ha a modernségbe eszközölt
[rekamiék legalsó
hajója a szőnyeget karolja igaz mindenféle alágurigálások nyögvenyelős
[kényszere nélkül ám
ebben a feszültségben a kétes funkciójú terítő mégiscsak megszépül hisz
[hozzá kapcsolódhat
a fölöslegesség bája átfordulhat akár a múlt idő csipkés alkonyába léhán
[szép fölöslegessége

ágyú

ma az ember ritkán adódó szituációkban meglehetősen bárgyú ha a
[kifinomodott öldöklések
közepette szóba kerül bizonyos ágyú ez a lassacskán történelmi kategória
[mivel kevéskét ölni
vele pocskékolás tömegeket pusztítani pedig nem kell úttalan utakat rónia
[mindenféle gyilkos
szakembereknek a ballisztika csúcsein apró gombnyomásra mennek már
[régóta a dolgok s kit
elkerül a veszedelem legalább annyira boldog mint átszellemült arccal az
[összpontosító kilövő
így aztán az új harci szerszámnak inkább csak a peremén adatik némi jövő
[ha nosztalgiázunk
egy kamaszos révületben botladozó estén mennyivel izgalmasabb volt
[mikor szemeit forgatta
szűkös olvasói előtt öreg írotársunk zaklatott hangon kántálva csodálkozó
[lilácska lánykáknak
becsületben csak úgy eshet elgyötört hazánkra érzelmes magyarázat ha
[bajainkban dicsőülünk
mint egykoron gábor áron átüzelve füstös csatákon uraim léssen álgú
[minden áron s másnap
reggel don quijoténk sikongató titkárnök előtt a billegő karosszékre állva
[a ritmust imitálva
mutogatta fiatal babáját miként pumpálja a fal tövében netán békességesen
[egy nagy fa alatt

ágyúdörgés

a férfi a késő őszben ül egy kopottas kis padon körötte fák bólogatnak
[sápatagon odébb némi
vítettükör csillan jó esetben gondos csíkokat húznak vadkacsák s a lelassult
[idillben formálódni
kezd egy különös vízió mi várhat majd rá odaát izgágán araszoló fellegek
[fölött vagy a félve
süppedő avar alatt kinéz-e vajon számára néhány pillanat amely a tűnődés
[és a léten kívüliség
misztériumát egy kozmikus görbületben összerántja melyben be-bevillan
[még egy-két régebbi
barátja de már kívül a jeges úr az úr és e billegésben tűnékenységét
[haszontalanul visszalátja
amint mélyülni kezd lába alatt a végső barázda méhében szintén
[vibráltatva néhány csillagot

elmulasztott mementóként üzenve elvétett sorsának miért az érdekelte ami
[körötte csillogott
mindegy is már hogy érdemben vagy érdemtelenül mikor a tekintet az
[alkony ívén megnyúlik
az ember másoknak már nem hegedül nem vágyik alamizsnákra csak ül a
[kopottas kis padon
szemléli a tájat mint egy festményt hallgatagon titokban
[végigharmonikázik övéin ki hol jár ki
van már föld alatt s várja mikor jó az ágyúdörgés ama apró csodákból
[kivezető hosszú pillanat

ágyútalp

a stációkra tisztán már nem emlékezem ám bizonyosan nem lehetett
[egyszerű ügy odahagyni
a túlérzékeny családi lírát miután kezemben valamilyen furcsa sugallatra
[mocorogni kezdett
szálkás papírlapon a kaparászó toll igaz a hazai legendáriumban latinos
[műveltségével apám
a postás apró lányának is dalolt valahol s vitte pironkodva az állami
[telekosztás kegyelméből
épült házhoz megannyi édeskés dalát s a direkt termő árnyas szőlőlugasok
[alatt valószínűleg
megszépült akkor sok álmos délután s a zavart mosolyokban virtuálisan
[már én fogantattam
hasonló érzésem kamaszodó koromban élém is loccsant gyakran míg ki
[nem nőttem a fölös
jámbor szeretettobzódást előttem mitől hirtelen magányos maradtam a
[fészek anakronisztikus
melege helyett egyszer csak absztrakt jéghegyek kezdtek gyülekezni
[alattam mivel ezáltal
lehettem a kor modern gyermeke ma már nem érdekel milyen csövekből
[komponált különös
képeket permeke s miként lett kakofonikus penderecki szeretnék ismét
[gyanútlan melegedni
nem tervezni magam a múlásba ágyútalpon csak miként sötétül a balkon
[elfoszlani csöndesen

agyvelő

elfogadható lélektani magyarázatát sejttem hogy az ember a nagy
[szerelemben párjával miért
akar felesben vendéglőzni amikor még nem tud vagy nincs is kedve főzni
[kicsiny éttermekbe
ünnepélyesen vonul és foltosan izgató étlapokról már abban a kettős
[kötésben válogat botorul
melyben mérlegelő elvnek ott araszol az a másik kedvenc fogására lelve
[mellé egyensúlyozza
a szemben ülőben éppenséggel mi kívánszik a szabad alkoholfogyasztás
[mentén így kötöttünk
mi is ki egykor hetykén az össznépi szegénységből épphogy kitekintve a
[nincstelenség hosszú
mítoszára mindig visszaintve a rántott borjúlábnál és az agyvelőnél mely
[ugyan reneszánszos
életkedo a férfiúnál és némi perverzión a nőnél ám a kétely testes tartárral
[leöntve megmaradt
örökre a tényérok cseréjének pátoszába döntve kihalászva egymás szeméből
[néhány szolidan
áradó kacérságot aztán idővel a panírok zsírossága a sárga majonéz epés
[tünete bántott s habár
kopottas jóssággal fáradtan szemben ülve kiskocsmákban étkeinket szép
[szokásainkba ágyazva
esszük tovább újabban már az agyvelő víziója macerál mint egy itt
[felejtett jámbor kannibált

agyvérzés

már régen meglett emberek voltunk kellően gyáva férfiak mikor a sarki
[zajos kocsmában nem
filozofálgattunk túl sokat benyomtunk bátorításul néhány felest tüdőre
[kaptuk a bűdös slukkot
s fátylas tekintetekkel nem szólva egy mukkot öregedő cimboránk felé igen
[tétován felvettük
a kelletlen irányt holmi intenzívnek nevezett osztály folyosójára a riasztó
[épület homlokzatán
őszies színeiben lubickolt a mályva s csak szorongó tudatunk asszociálta
[hozza az alagsorban
hátról egykedvűen kitaszigált merev testeket s néha motyogtunk
[szesztestvérünk az agyvérzés

elemi csapása után még élhet-e miközben alpári viccként egyikünknek
[hóna alatt ott csúszkált
egy antikváriumból előhalászott könyvecske a gutaiütésesek nemi élete de ő
[még ott várt minket
a sűrűn távozók között alig nyitott szemmel s mivel az isten bottal nem
[ver maga kezdett némi
zavaros bátorításba ájulásainkat látva majd mint egyetemi protekciósoknak
[az orvos bőséges
körettel magyarázta mi az apoplexia kára miként épülhet fel majd nagyon
[sokára szesztelenül
bár sokunk barátja mi hümmögtünk hozzá s örültünk hogy egyelőre még
[minket elkerült a vég